

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Rajkai és Takács Ügyvédi Iroda (1092 Budapest, Kinizsi utca 21-25/b. IV/4. szám, ügyintéző: dr. Rajkai Balázs ügyvéd) által képviselt felperesnek, a Dr. Mrázik Mária Ügyvédi Iroda (2092 Budakeszi, Széchenyi út 14. szám, ügyintéző: dr. Mrázik Mária ügyvéd) által képviselt alperes ellen társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 5. napján kelt 26.G.41.922/2009/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (Ötezer) forint+áfa ügyvédi munkadíjban felmerülő másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 46. § (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül az alperes tagok gyűlésének 2009. augusztus 24-én meghozott, a cégeljárásban előterjesztett határozatait.

Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte, érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a 2010. március 5-én kelt 26.G.41.922/2009/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 forint perköltséget. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a 2007. október 17-ével végelszámolás alatt álló kéttagú alperes képviselőjére dr. B. S.né végelszámoló jogosult, aki 2009. augusztus 24-re a tagok gyűlését összehívta. A legfőbb szerv üléséről jegyzőkönyv nem készült, mert a tagok nem tudtak megállapodni a napirendi pontokról, ezért a végelszámoló nem rendelt el szavazást, és a tagok gyűlése a meghirdetett időpontban nem hozott határozatot. A 2009. augusztus 27-re összehívott újabb ülés elmaradt, határozat

meghozatalára ebben az időpontban sem került sor. Az alperes végelszámolója 2009. szeptember 11-én egy 2009. szeptember 2-ai emlékeztetőt mellékelve a Fővárosi Bíróságnál mint Cégbíróságnál az alperes törlése iránt kérelmet terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint nem volt vitás a felek között, hogy a 2009. augusztus 24-ére összehívott tagok gyűlése nem hozott határozatot. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 111. § (1) bekezdésében felsorolt záró okiratok elfogadásáról a legfőbb szerv nem döntött, ezért nincs olyan társasági határozat, amely a Gt. 45. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság által felülvizsgálható, és a nemperes cégeljárás körébe tartozik annak elbírálása, hogy a törlés iránti kérelem alapjául csatolt okiratokra tekintettel van-e helye a cég törlése elrendelésének.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (3) bekezdése szerint állapította meg a meg nem határozható pertárgy értékű ügyben - három megkezdett órát kitevő tárgyalási jelenlét, valamint a jogi képviselő által benyújtott két beadvány alapján - az összesen 4 óra alapulvételeivel számításba vett és általános forgalmi adóval növelt mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a per főtárgyát érintő része 2010. április 10-én jogerőre emelkedett.

Az ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte oly módon, hogy a perköltséget a felek maguk viselik, másodlagos fellebbezési kérelme a perköltség minimális mértékre történő leszállítására irányult. Kérelmének alátámasztásaképpen előadta, hogy az alperes a perre okot adott, mert megtévesztő magatartást tanúsított azzal, hogy a per tárgyává tett, emlékeztető elnevezésű okiratot a társaság legfőbb szerve által hozott határozata megnevezéssel nyújtotta be a cégbírósághoz, és a cég ez alapján kérte a törlését a cégnyilvántartásból. A peres eljárás megindítását indokolta az is, hogy az alperes a cégadatok módosítása érdekében már korábban is benyújtott nem megfelelő megjelöléssel ellátott okiratot, és előfordult, hogy a cégbíróság ilyen esetben a cégadatok módosítását bejegyezte. Az alperes azt elismerte, hogy az emlékeztető nem minősíthető társasági határozatnak, ennek ellenére a cégbíróság előtt erre alapítva indította meg a cég törlése iránti eljárást. Az alperes a kérelmet nem vonta vissza, és ezzel a magatartásával összefüggésben szükségtelen eljárások indulnak. Az alperes a perre okot adott, mert az emlékeztetőt a társaság legfőbb szervének határozataként nyújtotta be a cégbírósághoz. A végelszámoló nem tájékoztatta a felperest a törlés iránti kérelemről, ezért a felperes nem élhetett a Ctv. 109. § (1) bekezdésében foglalt lehetőséggel. A felperes a fentiek alapján

megalapozottan indított peres eljárást az alperessel szemben, ezért méltánytalan és indokolatlan az alperes perköltségét a felperesre hárítani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a felperes téves következtetést vont le, amikor a cégbíróságon eljárva az iratbetekintés során az emlékeztető elnevezésű okiratot olyan határozatnak minősítette, amely alapján a cégbíróság a cég végelszámolási eljárása lezárásával egyidejűleg a törlés iránt intézkedhetett volna. A végelszámoló a hosszú és vitás végelszámolási eljárás során keletkezett és rendelkezésére álló dokumentumokat benyújtotta, kérve a cégbíróságtól, hogy vizsgálja meg a cég jogutód nélküli megszüntetésének lehetőségét. A felperes pervesztességét a felperes által kezdeményezett, minden jogalapot nélkülöző peres eljárás és saját téves felfogása eredményezte, és az alperes a perre okot nem adott. A felperes a Ctv. 109. § (1) bekezdése alapján jogainak megóvása érdekében a végelszámolási eljárásban is felléphet. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a jogszabályoknak megfelelően döntött, amely arányban áll az alperes előkészítő munkájával és a jogi képviselő tevékenységével.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróságnak a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdésében foglaltaknak maradéktalanul megfelel, és az ügyvédi munkadíjban felmerült perköltség mértékét a R. 3. § (3) bekezdésének alkalmazásával az alperes jogi képviselője által kifejtett érdemi tevékenységre fordított munkaórák helytálló mérlegelésének eredményeképpen megfelelően határozta meg. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel érintett rendelkezését csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki.

A Pp. 75. §-ának (1) bekezdése értelmében perköltség a célszerű és jóhiszemű pervittel kapcsolatban felmerült költség, amelynek viseléséről a bíróság a Pp. 77. §-a alapján az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatban dönt. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A jelen perben a Pp. 78. § (1) bekezdésében előírt rendelkezésének alkalmazása alól megnevezett kivételeket tartalmazó szabályok közül kizárólag a Pp. 80. § (2) bekezdése értékelhető. Az alperes az elsőfokú eljárás során a társasági határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet elismerő nyilatkozatot nem tett. A kereset elutasítására irányuló érdemi ellenkérelmében kifejezetten arra a tényre hivatkozott, hogy társasági határozat meghozatalának hiányában a felperest a Gt. 45. §-ára alapított jog nem illeti meg.

A Pp. 80. § (2) bekezdése szerint az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, avagy valamely hatánapot vagy határidőt mulaszt, vagy más módon felesleges költségeket okoz, az ebből származó költségeinek megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, illetőleg az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető. A polgári peres eljárás folyamán eltérő ténybeli alapból fakadóan különböző költségek merülhetnek fel, és a Pp. 78. § (1) bekezdése a per folyamán felmerült költségek egészére tartalmaz iránymutató és kötelezően alkalmazandó rendelkezést, amely alól a Pp. 80. § (1) bekezdése kifejezetten az egyes perbeli cselekmények körében enged eltérést.

A felperesnek a perindítással felmerült költségei azzal összefüggésben keletkeztek, hogy egy cégbíróshoz benyújtott kérelem mellékletét képező irat tartalma alapján a Gt. 45. § (1) bekezdésében szabályozott pert indított. A Gt. 45. § (1) bekezdése pontosan meghatározza a társasági határozatok bírósági felülvizsgálata iránti pert megindító személyek körét és a bíróság által felülvizsgálható per tárgyát. A per megindításának eldöntése a felperes mérlegelési és kockázati körébe tartozott, míg az alperes a per állásának megfelelően az érdemi ellenkérelmét a Pp. 139. §-ában foglaltak szerint késedelem nélkül előterjesztette, ezért az alperes részéről nem állapítható meg olyan késedelem vagy mulasztás, amely a Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazására részben vagy egészben alapot szolgáltatna.

A kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az alperes perköltségeinek viselésében a pervesztes felperest marasztalta, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, utalással annak helyes indokaira - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján marasztalta a felperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére. Az alperes a másodfokú eljárásban fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, ezért a Fővárosi Ítéltábla az alperes ügyvédi munkadíjban felmerülő másodfokú perköltségét - a fellebbezési ellenkérelem benyújtására két munkaórát számításba véve - a R. 3. § (3) és (5) bekezdésének alkalmazásával állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2010. október 25.

. Koday Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke
. Bleier Judit s.k.
bíró

Dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági tisztviselő